

[Carsten Andersen]

lag tager nogle socialpolitiske diskussioner og belyser nogle socialpolitiske problemer.

Mere tid i hjemmet sammen med forældrene er jo ikke altid lykken. Vi oplever jo børn, der løber hjemmefra, fordi forældrene ikke tager sig af dem, selv om de sidder hjemme i lang tid, så det er ikke kun det, der er spørgsmålet.

Jeg er enig i, at det måske er meget godt, at vi har haft denne diskussion i dag. Den har rejst nogle problemer, så vi er mere klar til på torsdag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Indvandrerkommuner, økommuner).

Af indenrigsministeren (Enggaard).
(Fremsat 13/1 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Henning Rasmussen (S):

Lovforslaget har to dele, en, der drejer sig om tilskud til kommuner med mange indvandrere, og en, der drejer sig om tilskud til økommuner og mindre øer.

Vi er positivt indstillet over for den del af forslaget, der drejer sig om øerne. Vi vil gerne være med til at forhøje støtten til Samsø, Ærø og Læsø, så man fjerner eller i hvert fald væsentligt formindsker merudgifterne for befolkningen til at transportere gods og

menesker og de ekstra udgifter, som de unge har, fordi de må tage til fastlandet for at få de uddannelser, som andre unge har, inden for en rimelig kort afstand fra deres bopæl.

Desværre fremgår det ikke af lovforslaget, hvordan indenrigsministeren er nået frem til, at beløbet skal forhøjes til netop 16 mill. kr. fra ca. 12,6 mill. kr. Vi ved derfor ikke, om det er det rigtige beløb, om det slår til.

Støtten til uddannelsen af de unge på vore mindre øer er ikke foreslået forhøjet, uanset at man fra 1. januar i år forøger antallet af øer, der er med i ordningen, fra 9 til 12. Det er vanskeligt at forstå, at beløbet kan fastholdes på det samme, ikke mindst fordi det afsatte beløb på ca. 1/4 mill. kr. årligt hidtil er brugt fuldt ud. Vi vil i udvalget have disse tal begrundet og kan ikke uden videre acceptere, at de nævnte beløb skulle være tilstrækkelige.

Vi er altid velvilligt indstillet over for forslag om forenkling af de regler, der gælder for udbetaling af støtte fra staten. Det er vi også i dette tilfælde, hvor man lemper reglerne for beregningen og udbetalingen af tilskuddene, men vor forudsætning er klart den, at der er absolut sikkerhed for, at støtten går til de to formål: at ligestille øboer med andre med hensyn til transportudgifter og at ligestille unge fra øerne med andre unge, når det drejer sig om udgifterne til uddannelse efter folkeskolen. Vi vil især interessere os for, om de unge også i fremtiden vil få den støtte til at få dækket merudgifterne ved deres uddannelse, som er lovens formål.

Den anden del af lovforslaget ser vi anderledes på. Vi får her et bevis på, at regeringen handler sent og utilstrækkeligt, når det drejer sig om at gøre, hvad der er nødvendigt for at give flygtningene og indvandrerne en rimelig tilværelse og for at hjælpe kommunerne i deres arbejde på dette område.

Ministeren skriver i bemærkningerne, at der især i de seneste år har været rejst kritik af byrdefordelingen vedrørende flygtninge og indvandrere. Det var jo også sådan, at den nugældende lovbestemmelse om udligning til gavn for kommuner med særlig mange indvandrere var tænkt revideret i 1985-86. Det stod i lovteksten dengang og i loven. Revisionsbestemmelsen er enten gledet ud eller glemt, men den var i al fald et udtryk for, at

[Henning Rasmussen]

vi dengang anså det for nødvendigt at se på loven igen efter ganske få år.

Og nu kommer så indenrigsministerens forslag, efter at vi har fremsat vort beslutningsforslag, der bl.a. går ud på en forøget indsats fra statens side med hensyn til at støtte kommunerne økonomisk. Indenrigsministeren siger i forslaget klart nej til, at staten skal yde større støtte til kommunernes og amtskommunernes udgifter til flygtninge, end den gør i dag. Det er derfor også en blank afvisning af vort forslag på det punkt, og det er en blank afvisning af Kommunernes Landsforenings og andres gentagne henvendelser til regeringen om større økonomisk støtte. Det kan man også se af bemærkningerne. Det, man måske ikke kan se af bemærkningerne, er, at Kommunernes Landsforening også har sagt nej til grundlaget for dette forslag. Man er imod, at en forbedring af støtten til nogle kommuner skal betales ved en særavgift på andre kommuner. Kommunernes Landsforening ønsker, at flere kommuner får støtte, javel, men det skal være i form af penge fra staten.

Når man ser på lovforslagets virkninger, er det klart, at hovedvirkningen er, at en gruppe kommuner får et lille tilskud, fordi de har temmelig mange indvandrere og flygtninge, og at en stor gruppe kommuner kommer til at betale disse tilskud. Men noget tyder på, at omfordelingen hviler på et tvivlsomt beregningsgrundlag. I hvert fald er det uforståeligt, at omfordelingen koster Københavns Kommune op imod 1 mill. kr. og Ishøj Kommune 120.000 kr. årligt. Det er to af de kommuner, der har de største grupper af indvandrere og flygtninge, men de skal altså efter forslaget her aflevere til andre, der har færre indvandrere og flygtninge, end de selv har.

Vi kan også se, at eksempelvis Søllerød skal betale 24.000 kr. pr. år svarende til en tusindedel af en skatteprocent, og Hørsholm skal betale 60.000 kr. Der er altså noget, der tyder på, at beregningsgrundlaget er for dårligt.

Vi ønsker et helt andet forslag på et nutidigt og mere korrekt talgrundlag, uden at nogle kommuner skal betale de penge til andre kommuner, som staten bør betale, og med en klar forøgelse af statens tilskud til kommunernes udgifter til flygtninge.

Karen Højte Jensen (KF):

Fra konservativ side kan vi give tilslutning til at ændre tilskudsordningen vedrørende indvandrerkommuner. I dag er ordningen alene begrænset til 18 kommuner med særlig mange indvandrere. Vi vil gerne være med til at fremme en mere ligelig fordeling af kommunernes udgifter til indvandrere og flygtninge. Det mener vi faktisk der er behov for. Antallet af kommuner, som er tilskudsberettiget, vil udvides med 39 til 57 kommuner. Især er det hovedstadsområdets kommuner og bykommunerne, som har mange opgaver og mange udgifter, og som med forslaget vil få en økonomisk lettelse.

Vi kan helt støtte den foreslåede udligningsordning, der betyder, at kommuner, der har et beskedent antal indvandrere og dermed beskedne udgifter, skal være med til at betale til kommuner, der har en lang række udgiftskrævende opgaver. Vi kan i øvrigt bakke op om ønsket om, at en ny undersøgelse af udgiftsbehov vedrørende indvandrere bliver foretaget, således at det efterfølgende kan vurderes, om der er behov for en justering.

Hvad angår anden del af ministerens forslag, der drejer sig om at forøge det særlige tilskud til økommuner med 5 mill. kr. til 16 mill. kr., kan vi også støtte det. Vi er jo alle bekendt med de særlig vanskelige forhold, som netop økommuner har. De har svært ved at klare en række opgaver, som er nødvendige, for at de kan opretholde et driftigt øsamfund, og vi vil gerne bidrage til at gøre det økonomisk lettere for disse øsamfund. Det er jo samfund, som er særdeles følsomme over for blot små ændringer i en række forhold. Det drejer sig om befolkningstilbagegang og beskæftigelsessituation.

Og vi mener naturligvis også, det er vigtigt, at man har kontakt til det såkaldte fastland, og at de unge og børnene får en uddannelse, og vi mener, det er af vital betydning, at vi på denne måde kan give dem en yderligere støtte.

Svend Heiselberg (V):

I modsætning til hr. Henning Rasmussen synes jeg, at det er et rigtigt og godt forslag, at de udgifter, som enkelte kommuner bliver påført i forbindelse med, at de bliver indvandrerkommuner, er udgifter, som alle kommu-

[Svend Heiselberg]

ner må tage del i. Det er klart, at en kommune, som står med mange indvandrere, kan få økonomiske problemer, og det kan samtidig være med til at mindske forståelsen for at give indvandrerne rimelige forhold.

Det er samtidig rigtigt, at der tages økonomiske hensyn til dem af vore øer, som har ekstra store omkostninger, fordi de er afskåret fra fastlandet. Det har også kulturel betydning. Det ville være en uheldig udvikling, hvis vores øer blev affolket. Venstre kan tilslutte sig lovforslaget.

Agerschou (SF):

De tidligere ordførere har med prisværdig omhyggelighed gennemgået indholdet i lovforslaget, så det vil jeg ikke trætte Folketinget med at gentage. Med hensyn til tilskudsforlaget til indvandrerkommunerne, er vi i almindelighed betænkelige ved det princip, indenrigsministeren agter at indføre, nemlig at hvis kommuner ikke vil påtage sig en fælles opgave – i dette tilfælde altså have indvandrere og flygtninge boende – så kan de bare betale sig fra det. Og som hr. Henning Rasmussen var inde på, var det jo ganske beskedne beløb, som f.eks. Søllerød og Hørsholm Kommuner ifølge forslaget kunne komme af med.

Vi ser hellere, at staten reelt dækker de merudgifter, kommunerne har i forbindelse med flygtninge og indvandrere. Det sker da også på visse områder, f.eks. på kontanthjælpsområdet.

Man kan tydeligt se af bemærkningerne til forslaget, at regeringen ikke er enig med sig selv. Man skriver i bemærkningerne:

»Kommunernes udgifter vedrørende flygtninge udlignes således i vidt omfang gennem særlige finansieringsregler.

Først og fremmest yder staten 100 pct. refusion af udgifterne til kontanthjælp til flygtninge, indtil flygtningene har klaret sig selv i 2 år.«

Det sidste er forkert. Til orientering for ministeren kan jeg sige, at Folketinget lige før jul lavede den regel om, så staten refunderer udgifter til flygtninge og indvandrere i alt 6½ år. Jeg kan se, indenrigsministeren ved det, og derfor kunne det måske være på sin plads, at man så også skrev det i de lovforslag, man fremsætter.

Men det andet er, at det, der står, jo er noget sludder. Der er jo ikke tale om, at man udligner ved hjælp af kontanthjælpsrefusion. Det, der er tale om i forbindelse med kontanthjælp, er, at staten refunderer merudgifterne ved at have flygtninge og indvandrere. Så den argumentation er simpelt hen i spild med sig selv.

I SF mener vi som sagt, at kommunerne burde kompenseres for de merudgifter, de har i forbindelse med flygtninge og indvandrere, og det vil vi fremsætte ændringsforslag om.

Med hensyn til forslagens anden del, om forøgelse af støtten til økommunerne, er vi enige i det, bortset fra at vi mener, at det generelle tilskud til kommunerne bør forhøjes tilsvarende.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da den radikale ordfører, hr. Ole Vig Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremsætte nogle bemærkninger om lovforslaget.

Det Radikale Venstre finder, at det er udmærket, at udgifterne til indvandrere og flygtninge nu fordeles bedre ud over kommunerne. Vi må jo regne med, at der i mange år endnu vil være problemer, der skal løses i den forbindelse, og selv om vi må erkende, at der kan være forskellige forudsætninger for at kunne løse de praktiske opgaver i den forbindelse, så må det i det mindste være rimeligt, at udgifterne fordeles blandt alle landets kommuner.

Om så de takster, man regner med, er korrekte, det må vi nærmere overveje i forbindelse med den vurdering, der skal ske af, hvad det egentlig koster at have flygtninge; man kan jo også i taksterne indlægge incitament til at gøre noget andet end bare betale sig fra tingene.

Det væsentlige for os er, at nogle få kommuner ikke skal bære også de økonomiske byrder. Med hensyn til Kommunernes Landsforenings ønske om statsrefusion finder vi egentlig ikke, at det stemmer med ønsket om efterhånden at integrere flygtninge og indvandrere i det danske samfund, så vi kan støtte ministerens forslag, hvad det angår.

Med hensyn til forslagens anden del, om øtilskud, har vi også sympati for det, specielt

[Dagmar Mørk Jensen]

for den del af det, der giver øerne flere penge, for det mener vi der er al mulig grund til. Derudover vil vi meget gerne i udvalget søge konkrete oplysninger om konsekvenserne for øerne, bl.a. hvem der nu skal bestemme over f.eks. færgedriften, færgedriftens omfang, færgetakster og den slags, og naturligvis også efter hvilke kriterier man kan få støtte til ud-dannelse.

Generelle tilskud til kommuner med øer kunne jo friste til uhensigtsmæssig brug af midlerne; men vi går ud fra, at ministerens godkendelse baseres på, at disse midler anvendes bedst muligt efter øernes eget skøn.

Vi er enige i, at forholdene er så forskellige, at der bør tages lokale hensyn, men vi vil gerne have præciseret, hvem der har kompetencen med hensyn til at anvende midlerne.

Bente Juncker (CD):

Både Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti kan støtte den udligningsordning, som indenrigsministeren foreslår her. Vi synes, at udligningen bygger på et rigtigt og godt princip.

Også det andet punkt i lovforslaget, nemlig forøgelsen af støtten til 16 mill. kr., kan vi støtte; vi ved jo, at øboerne har meget vanskelige opgaver foran sig. Så begge partier, både CD og Kristeligt Folkeparti, støtter det.

Poulsgaard (FP):

Der er nogle partier, der har stået og slået for det kommunale selvstyre. Det har næsten været en hellig ko herinde. Det må vi i hvert fald ikke gribe ind i, vi skal værne om det kommunale selvstyre.

Dette lovforslag går jo stik imod alle de kønne ord. De kommuner, der ikke har så mange flygtninge, skal betale til de kommuner, der har mange flygtninge. Det kan man sige er solidarisk politik. Men jeg troede faktisk, det var en liberal regering, vi havde; det siger de i hvert fald. At de ikke er det, er vi nogle stykker der godt ved. Vi synes ikke, det har det mindste at gøre med liberalisme og med kommunalt selvstyre. Vi synes simpelt hen, det er centralistisk og socialistisk tankegang, der ligger bag forslaget.

Nu kan man jo også befrygte, at der på grund af Fremskridtspartiets indsats ikke kommer så mange flygtninge til landet. Så nu kunne man i går i Radioavisen høre, at

nu skal vi til at åbne sluserne igen. Kristeligt Folkeparti snakker om, at de vil have 6.000 flygtninge mere. Det er jo simpelt hen fantastisk, som man smider om sig med penge. Men det er man blevet så vant til, man kan jo slet ikke spare; det at spare er en by i Rusland.

Det fører mig over på den anden del af det her forslag, tilskud til øerne. Jamen det er da nemt at være så rundhåndet og bare dele ud hist og pist og så regne med, at man også kan købe nogle stemmer på øerne. De, der bor på øerne, har vel andre goder så, de har en frisk natur, de har strand og sol, og de har nogle turister at se på om sommeren.

Man kan vel heller ikke benægte, at sådan en kommune som Holmsland, der godt nok ikke er en ø, men som ligger ovre i det vestligste Danmark, er en af landets billigste kommuner. Man kan godt lave det billigt, selv om man bor langt fra hovedstaden. Jeg mener godt, at man kan sammenligne Holmsland med disse øer. De er måske også lidt isoleret på nogle måder, men de har andre værdier. De mennesker, der bor på de små øer, er jo klar over de værdier, der er.

Det her med, at man bare skal kræve ind, tilskud, tilskud, tilskud, og så får man bare det, man kræver, det er ligesom børn juleaften; jo flere gaver de får, jo mere ligegyldige bliver de med gaverne til sidst; der er ingen-ting, der kan glæde dem.

Jeg synes ikke, at de to ting i det forslag, der ligger her, tjener en liberal regering til ære, snarere tværtimod. Vi kan ikke støtte lovforslaget.

Tinning (VS):

Det er selvfølgelig rigtigt, at når man bor på øerne, så har man da nogle turister, som man kan kigge på om sommeren, men måske skulle vi bede ministeren overveje nærmere – jeg ved det ikke, det kan jeg diskutere bagefter med hr. Poulsgaard – om det egentlig ikke er sådan, at de måske snarere skulle have penge for at kigge på nogle af os, når vi kommer der om sommeren, at de ligefrem skulle kunne tjene på det.

Forslaget om forøget støtte til økommunerne er i øvrigt så lidt, så jeg synes, det er meget lidt at hidse sig op over. Den smule, som forslaget handler om, støtter vi gerne, men vi vil også gerne diskutere med hr. Hen-

[Tinning]

ning Rasmussen, om man burde forhøje det beløb, der er tale om, og vi er selvfølgelig uden videre enige med hr. Agerschou i, at der samtidig bør ske en generel forhøjelse af tilskuddet, så det altså ikke bliver forøget støtte til økommunerne på bekostning af et eller andet andet. I øvrigt kan jeg da sige til hr. Poulsgaard, at der sådan set ikke er nogen rundhåndethed i det her; man flytter bare lidt rundt, man bruger ikke flere penge af det.

Spørgsmålet om større støtte til flygtninge og indvandrere synes jeg er en lille smule kompliceret. Det er klart, som hr. Agerschou siger, at det ikke kan være sådan, at de rige skal have mulighed for at betale sig fra at få nogle fremmede ind i deres område, som de måske oven i købet ikke forstår, fordi de i al almindelighed virker lidt mærkelige, de dér flygtninge. Vi må principielt sige, at det skal være umuligt at betale sig fra det, og derfor kan vi heller ikke støtte det princip, som indenrigsministeren lægger op til.

Men – for der er jo et men – der er det men ved det, at selv om det måske skulle lykkes os sammen med andre at påtvinge nogle bestemte kommuner nogle flygtninge, så kan det godt være, at det ikke er specielt rart. Så meget ræson er der i det, som regeringen ind imellem siger, at hvis man ligefrem bliver påtvunget at være i en kommune, så er det muligvis ikke specielt rart at være der, hverken som flygtning eller som indvandrere.

Jeg tror egentlig ikke, der findes nogen løsning på problemet, men der findes vel to midler, som kan bruges til at gøre problemet mindre. For det første selvfølgelig en voldsom brandskatning af de kommuner, der ikke vil være med til at løse de opgaver, som naturligt burde være fælles. Og dér er de 24.000 kr., hr. Henning Rasmussen snakkede om, jo et fuldstændig latterligt beløb, ikke mindst for en kommune, der er så rig. Det siger sig selv, at så skal vi da op i det tidobbelte. Ja, det er jo også lige meget for de folk deroppe, det er jo et greb i lommen, så må vi gange det med ti så tilpas mange gange, at de begynder at kunne mærke det, simpelt hen. Og det er klart, at hvis de vil betale nogle millioner for ikke at få flygtninge, så kan vi da snakke med dem om det; men det er så det, det handler om, slet ikke de her grinagtige beløb. Det ene middel er altså en

voldsom brandskatning af de kommuner, og man kan bare uden videre dikkedarer føre pengene over til flygtningearbejdet andre steder. De behøver såmænd ikke komme ind om statskassen på anden måde end som postering.

Det andet er selvfølgelig, at vi er nødt til at fortsætte med at forstærke den offentlige debat og blive ved med at spørge os selv og offentligheden, hvad det er, disse kommuner har imod flygtningene, altså: hvorfor er det sådan, at man i nogle kommuner, specielt kommuner umiddelbart nord for København, har det sådan, at man ikke vil have flygtninge ind? Tilsyneladende er det jo holdningen de steder, og så må vi forsøge at hitte ud af, hvad der er begrundelsen.

En fortsat offentlig debat kan forhåbentlig ændre på holdningen – for det er jo det, der er vejen frem – og ellers må vi forsøge i hvert tilfælde at straffe disse kommuner økonomisk så massivt, så det forhåbentlig hjælper, samtidig med at vi tager højde for, at det godt kan være sådan, at flygtningene trods alt foretrækker at komme til en kommune, hvor de dog er en smule velkomne, fremfor at blive presset ind som flygtning i en kommune, hvor man helst ser hælen på sådan nogle som flygtninge.

I øvrigt skal jeg bare sige, at vores ordfører på dette spørgsmål, hr. Albrechtsen, ikke kunne være til stede, men dette indlæg var selvfølgelig på gruppens vegne. Som man ved, har udenrigsministeren lavet nogle julelege med en ny radar, og det er det, der gør, at hr. Albrechtsen må være andetsteds under denne debat.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Som jeg har fremhævet det i fremsættelses-talen, har det været et ønske fra kommunal side, at der kunne komme en ændring af udligningen. Forslaget er altså til dels et ønske fra kommunal side, men det er også rigtigt, når det er blevet fremhævet, at det ikke fuldt ud opfylder kommunernes ønsker med hensyn til det økonomiske arrangement mellem kommunerne og staten; det kommer jeg tilbage til.

Udligningsordningen vedrørende indvandrere og flygtninge har jo allerede i den offentlige debat været kritiseret for ikke at give fuld dækning for kommunernes udgifter. Det

[Indenrigsministeren]

er også blevet sagt, at staten burde dække de fulde udgifter til integration af flygtninge – det standpunkt, som jeg her hørte fra Socialdemokratiets ordfører, og som Kommunernes Landsforening har forfægtet.

Herudover må jeg fremhæve regeringens principielle opfattelse, som er, at de offentlige opgaver vedrørende flygtninge må løses af de organer, der i øvrigt løser den pågældende type opgaver. Men vi mener i regeringen, at det er vigtigt, at kommunerne bærer denne opgave i fællesskab, og derfor har vi foreslået en udligningsordning. Nogle mener, den giver for lidt. Som det fremgår af bemærkningerne, vil Indenrigsministeriet meget gerne være med til at undersøge udgiftsbehovet på dette område, sådan at vi får det nærmere belyst.

Jeg vil dog gerne påpege, at der på en række områder i dag ydes en betydelig refusion af udgifter vedrørende flygtninge; det gælder først og fremmest udgifterne til kontanthjælp, men også udgifterne til boligstøtte. Jeg skal medgive hr. Agerschou, at reglerne for statens betaling af kontanthjælp er ændret, siden dette lovforslag blev trykt; de har krydset hinanden. Jeg beklager, hvis der på den måde kan være en forvirring til stede, som ikke er nødvendig, og jeg skal gerne bidrage til, at det ændrede billede kan indgå i den videre vurdering også af dette forslag.

Amtskommunerne har fra 1986 overtaget udgifterne til undervisning af voksne indvandrere, og hvis man tager disse ting i betragtning, er de udligningsbeløb, som her er foreslået, nok ikke så ringe endda, men som sagt er det noget, jeg gerne er med til at vurdere.

Regeringen er selvfølgelig opmærksom på, at nogle kunne mene, at lovforslaget kunne have ventet på en sådan undersøgelse, men både Kommunernes Landsforening og regeringen har været enige om, at en udvidelse af kredsen af tilskudsmodtagende kommuner ikke burde afvente dette arbejde.

Jeg skal ikke knytte så forfærdelig mange bemærkninger til forslaget om tilskud til de større øer. Regeringen skønner, at beløbet på ca. 5 mill. kr. i forøgelse ville kunne løse de større øers særlige problemer. Vi lægger også vægt på, at tilskuddet for fremtiden ydes som et bloktilskud, som dog er betinget af visse retningslinjer for støtten til færgefart og vide-reuddannelse af unge.

I anledning af de bemærkninger, som har været gjort om de små øers problemer, skal jeg gøre opmærksom på, at udvidelsen af kredsen skete ved et tidligere forslag allerede i efteråret, hvor denne ændring blev nærmere belyst, og jeg er selvfølgelig parat til at være med til at belyse også den side af sagen.

Jeg gør opmærksom på, at både Miljøministeriet og Ministeriet for Offentlige Arbejder har ordninger i forbindelse med at lette vilkårene for beboere på øerne i forbindelse med andre hensyn end dem, der ligger bag dette forslag, men i det omfang udvalget måtte ønske at søge yderligere belysning af virkningen også af den ændrede regel for tilskud til de lidt større øer, er jeg selvsagt meget parat til at bidrage til en sådan belysning.

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne sige til indenrigsministeren, at jeg er helt klar over, at der er andre lovgivninger til støtte for de små øer end den lovgivning, vi beskæftiger os med her. Et af problemerne i forbindelse med vores vurdering af, om det er tilstrækkeligt, eller det ikke er tilstrækkeligt, det, som ministeren foreslår, er jo, at det skal sammenholdes med lovgivning, som vi ikke har at gøre med i kommunaludvalget, og som ikke er nævnt i denne lovgivning. Det kunne måske så give anledning til en overvejelse af, hvordan vi skaffer os flere oplysninger fra de beslægtede udvalg på beslægtede områder og kan være sikre på, at vi får dem regelmæssigt, så vi kan vurdere tingene i sammenhæng.

Så vil jeg også gerne sige, at det er en sandhed med store modifikationer, når indenrigsministeren siger, at det er et ønske fra kommunal side, og at det også er et ønske fra Kommunernes Landsforening, at man nu får en bedre udligning imellem kommunerne, når det drejer sig om udgifterne til indvandrere og flygtninge, og at det ikke kunne afvente en undersøgelse. Når det er en sandhed med store modifikationer, hænger det sammen med, at Kommunernes Landsforening klart har sagt: det skal ikke finansieres ved, at andre kommuner skal betale. Og så er det jo et spørgsmål, om man kan sige, at lovforslaget er i overensstemmelse med et kommunalt ønske, og hvor langt det kan gå. Det er i alt fald nødvendigt hver gang at gøre

[Henning Rasmussen]

opmærksom på, at Kommunernes Landsforening har sagt nej til hele forudsætningen: at visse kommuner kan få flere penge efter udligningsordningen, altså det, at det hentes fra andre kommuner. Det synes jeg er vigtigt at holde fast ved.

Lovforslaget skal vurderes ud fra synspunktet: hvor meget gavner det så rent faktisk? Hvor meget flytter man rent faktisk? Netto 11 mill. kr. flytter man fra visse kommuner til 39 kommuner. Af de 39 kommuner får de 13 mindre end 50.000 kr. om året. Og når man også ser på den side af det og spørger: hvad er det i virkeligheden værd? Hvor mange kroner er der i det? Hvad betyder det? – så kan enhver se, at forslaget slet, slet ikke er tilstrækkeligt.

Men det værste er det, som hr. Agerschou og hr. Tinning til en vis grad var inde på, nemlig spørgsmålet om princippet. Er det rigtigt, at man kan sige herefter: nu betaler vi jo andre kommuner for at løse de opgaver, underforstået: så behøver vi ikke at anstrenge os så meget selv? Jeg synes, det er et uhyre farligt princip at få føjet ind. Og hvis dette forslag bliver gennemført, vil folk i almindelighed jo herefter sige: jamen nu har vi jo fået retfærdighed, nu har vi jo fået en udligningsordning, hvad beklager de sig så over i Ishøj?

Det er principielt et forkert forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 166:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat. (Ændring af reglerne om

fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten).

Af indenrigsministeren (Enggaard).
(Fremsat 15/1 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bakholt (S):

Da mit partis ordfører i denne sag ikke kan være til stede, skal jeg knytte nogle bemærkninger til indenrigsministerens lovforslag.

De ændringer, som indenrigsministeren lægger op til, må vi betegne som justeringer og i en vis udstrækning som klargøring af allerede eksisterende regler.

Dermed har jeg ikke sagt, at Socialdemokratiet er overbevist om, at ministerens forslag i alle dele er hensigtsmæssigt. Det kan ikke kaldes en forenkling eller en regelsanering, at de meget små selskabsskattebeløb nu skal deles ud i endnu større udstrækning, end det i øjeblikket er tilfældet. Såvel de administrative virkninger som omfordelingen på kommunerne er spørgsmål, vi må se på i udvalget.

At der sker en klargøring af fordelingsgrundlaget for selskaber med virksomhed i udlandet og for banker og sparekasser, har vi intet imod, hvis bemærkningerne er fyldestgørende og dækkende.

Forslaget om et nævn til at afgøre sager, når der er uenighed om fordelingen, lyder rimeligt. Vi går ud fra, at de kommunale organisationer er enige i den løsning.

Så er der endelig forslaget om at kræve forrentning, hvis beløbene ikke fordeles imellem kommunerne inden for en rimelig tidsfrist. Forslaget, der har tilslutning hos Kommunernes Landsforening, synes rimeligt.

Derimod undrer vi os over den rentesats, som ministeren foreslår. Jeg ved ikke, om regeringen forventer en kraftig rentestigning, eller hvad der er forklaringen på, at der foreslås en rente på 1½ pct. pr. påbegyndt måned eller en rente på ca. 20 pct. pr. år. Her må da vist være grundlag for at bruge samme rentesats, som benyttes over for borgerne i næste lovforslag på dagsordenen, som indenrigsministeren også har fremsat, nemlig 1 pct. pr. påbegyndt måned.